

Mahşer Yalnızlıkları

– *simsiyah* · 14 Şubat 2012

sisler arasında onlarca suret
dokunsan un ufak
üflesen söner mi gözlerdeki ateş
bir yudum huzurla yoğrulmuş hüznün
sahibine verilmeyi bekleyen
emanet kadar sabırsız

üryansa üryan
nasılsa gözler kör
bu hicap neden
kurt kuş dile gelse nafile
bu çığlık neden
nasılsa yürekler ahraz
çaput bağlı kuru dalların serinliği yetmiyor
mahşeri sıcak
haram sofralarda mübah lokmalarla doyan
alıcı kuşların kursağında mutluluk

hangi kapıya varsam kilidi kırık
eşiğinde can çekişen bedenler
yetim bir hayat, üstelik öksüz
paylaşmakla değil, varlığını bilmekle azalan bir yalnızlık bu
vahşi bir hazla yaşanan
kesersin, olmayan ellerine uzanan eli
akmaz bir damla kan
kısasta hayat misali

sarılıp yılanı, solumak zehri
uyanıkken görünen kabus bu, uyursan ölüm
unuttuğun yerde değil
erimiş altın misali
yangın yerinde bulmak kendini
gönül gözüyle
beşinci mevsimi resmeden
âmâ bir ressamın son rotüşleri bu

ŕiir: simsiyah

seslendiren: kurbađ prens